

VINSORIUM NEMUS

C A R M E N

Authore A. P O P E.

Latine reddidit G. P A T E R S O N,

In ACADEMIA A. POLLOK, M. D.

LINGUARUM PROFESSOR.

L O N D I N I:

Typis DAV. WILSON, & T. DURHAM.

M DCC LVIII.

rch
tions

ADAMS & BROWN

C. A. B. M. E. M.

ADAMS & BROWN

ADAMS & BROWN

ADAMS & BROWN

ADAMS & BROWN

ADAMS & BROWN

ADAMS & BROWN

ADAMS & BROWN

ADAMS & BROWN

HONORATISSIMO VIRO

GULIELMO PITT, ARMIGERO,

Omnibus animi dotibus ornatissimo, Musarumque, quas semper impensè coluit, amantissimo, Carmen hoc, Authore Alexandro Pope, Latinè redditum D. D. D. Gulielmus Paterfon, in Academia A. Pollok, M. D. linguarum Professor.

ACCIPE, si patitur rerum labor, atque regendæ
Gentis onus, tenuesque vacat cognoscere nugas,
Quod cœpi juvenis carmen juvenile poetæ
Angligenæ Latiis olim transfundere metris;
Quodque diu jacuit, tineis data præda, situque,
Auspiciis prodire tuis nunc gestit, ut umbrâ
Nominis ingenti stomachosi judicis aures

Effugiat,

[iv]

Effugiat, sanctoque loci potiatur asylo.
 Et si læta meis arriserit Anglia cœptis,
 Tuteturque rudis prima hæc præludia Musæ.
 Adveniet tempus cum vestra audentior acta
 Incipiam majore tubâ, tum forte licebit
 Eloquiumque potens & ineluctabile pondus
 Verborum, & validæ rapidissima fulgura vocis,
 Et patriæ natam celebrare in commoda linguam.
 Seu leni tractu placidoque æquabilis ore
 Allicis, allectasque repens sublaberis aures,
 Extimulasque animos blandè imperiosus inertes.
 Aggeribus ruptis seu torrentissimus exis,
 Cunctaque fulmineo prosternens impete linguæ,
 Proluis, evertis, quatis, irruis, atteris, urges
 Fervidus, invictumque tonans ruis ore profundo.
 Cum Cicerone suo tantùm stupuisset agentem
 Roma olim, quantùm nuper stupuere Britanni
 Pectora ^{flammantem} ~~resurgentem~~ dictis, & voce potenti

Dulcè

Dulcè catenati moderantem fræna senatûs.
 Legum assertorem, libertatisque patronum,
 Publicolæ, Spurii, gens Junia, Cassius ultor,
 Suspicerent, celebresque, fori duo fulmina, Gracchi.
 Victrix eloquium Brutique potentius ense,
 Sensisset Cæsar, telo meliore tyrannis
 Occubuisset enim; & nullâ tunc cæde redempta
 Libera staret adhuc Bruti sine crimine Roma.

Tum quæ digna satis describere carmina possunt
 Pectus inaccessum donis? interque ruentes
 In præceps mores, pronoque in gurgite sæcli,
 Contemptorem animum lucri? quam munera vultu
 Magnanimo, multisque bonum exoptabile, nummos
 Spreveris, invicto non deflectendus honesto?
 Te non Fabricius, te non contempserit ingens
 Dona recusantem Curius, parvoque potentes,

Cincinnatus inops, generosaque pauperis umbra
^{Agrispino}
~~M...~~, & gemini, sanctissima corda, Catones.

Quid loquar ingenium rebus par? utque labanti
 Imperio nuper, cunctis titubantibus, unus
 Nil metuens humeros submiseris, inque procellis
 Fortior, ipse ratem mediâ in vertigine rerum
 Flexeris, & regni fidens tractâris habenas?
 Qui tulit æthereos humeris sudantibus axes
 Alcides, stupeat paribus te ferre lacertis
 Molem inconcussam librataque pondera rerum,
 Et ternas unâ cervice recumbere gentes.
 Delendas nuper tûres, ruiturâque testor
 Mœnia Rochfurti, & mediis navalibus igni
 Arfuras, esset nostris mens sana, carinas.
 Gallia quam subito trepidaverit excita motu,
 Cum mare velivolum sub classibus ire, trabesque
 Cerneret

Cerneret hoste graves, belloque horrescere fluctus,
 Ignivomisque ferum proris effervere Martem?
 Latè ingens equitat Terror; bacchata per agros
 Fama ruit, trepidasque quatit ^{rum} ~~ur~~oribus urbes.
 Interea picei spatiosa volumina fumi,
 Turbineosque globos flammarum horrenda fragore
 Fulmineo tormenta vomunt: exterrita tellus
 Subfilit, attonitas refluxum mare linquit arenas.
 Audiit & sonitum *Luparo nemus, audit alla*
~~regia, Instat, flucta~~
 Borbonidùm Versala domus, fragor impulit ingens
 Armoricas arces, Ligeris tremefacta resultant
 Littora, turbatisque Garumna exhorruit undis.
 Et ni consilio Fortuna potentior omni
 Cœpta fefellisset meditata salubriter, excors
 Ni timor ^{indecores} ~~ignavos~~ subito fluxisset in enses,
 Fortunæque manus medio venientis in ictu
 Hæsisset; pœnas, te consiliante, luisset,
 Fractaque nunc versis luxisset Gallia fatis.

[viii]

Maſte animis, hoſtemque armis proſterne rebellem;
Atque idem noſtros longum tutare colonos.
Te non Gallorum, te non venientis Iberi
Terruerit fremitus; ſcis aſper Marte Suecus
Quid valeat, magnoque movens molimine bellum
Ruſſus hyperboreas quantâ vi fulminet undas.
Salve pater patriæ, noſtris decus addite regnis.
Se quondam nullo tantum jaſtabit alumno
Anglia, magnorum partu ſæcunda virorum
Sit licet; humanæ te propter nomine gentis
Gaudebit, terris ſue ſuis orbique Britanno,
Et noſtro, quod te genuit, gratabitur ævo.

VINSORIUM

VINSORIUM NEMUS:

CARMEN LATINÈ REDDITUM.

MUSARUM regumque domus viridissima, saltus
 Vinforii Nemoris, fortunatique recessus,
 Carmen erit: Nymphæ placidos advertite gressus,
 Et fontes sacros viridesque recludite sylvas.
 Non injussa cano: faciles date vela canenti,
 Ille jubet, vestri, Musæ, Granvillus, amores.

Marcida jamjudum redivivâ fronde virefcit
 Sylva Edena, sibi, Musâ reparante, superstes.

Et, mea si tantum valeant modo carmina, vestrae,

Fronde pares paribus juvenescant versibus umbrae.

Hic montes, valles, nemorosa & aperta, jocosae

Ludicra Naturae, socio certamine pugnant

Unda & terra, Chaos non ut glomerata recenti,

Sed confusa simul, simul & distincta videntur.

Utque ordo rerum simplex variusque requirit,

Congrua diversis simul omnibus omnia cernas.

Hic tessellatis translucet sylva fenestris

Discolor, & lucem partim recipitque fugatque.

Sic parcente manu placide crudelis amantem

Pellit amans, dubiisque natans affectibus errat,

Illic rara arbos sparsim per aperta locorum

Vertice confurgit refugio sylvaque maligna.

Camporum hic late spatia exporrecta patefcunt,

Atque ibi caeruleo tollunt sese agmine colles.

Induit injussos cythrus rubicunda colores,

Inter arenosas, loca late horrentia, valles,

Rara

Rara velut vastum discriminat insula pontum,
 Pomaque flavescent, alienaque munera, messes.
 Non tibi thuriferos quid jactas India lucos?
 Electri lachrymam fudataque balsama ligno?
 Dum mihi tantarum subjecta potentia rerum,
 Indigenæque trabes peregrinâ messe beentur.
 Ille olim æthereis pedibus sacratuſ Olympus
 Hospitibusque deis, cœli mons æmulus alti,
 Jam valeat, nostros agrestia numina divûm,
 Donis quisque suis, dignantur visere colles.
 Pan pecudes curat: curat Pomona fideles
 Ramorum partus: Zephyro contenta colono
 Pingit humum Chloris: messis fluitantibus arvis
 Alta natat: falcesque vocat dextraſque morantes.
 Pax redit: Ubertas, Pacis redeuntis alumna,
 Rura beat: regnant Artes, regnante STUARTA,

Hic ubi divitias profundit prodiga, quondam
 Vasta situ latèque rubis squalentibus horrens,
 Legibus infanis tellus, data præda, ferisque,
 Pertulit infandos, immania monstra, tyrannos.
 Hi cœlos terrere, auras viduare lacusque,
 Et soli solis latè dominarier arvis.
 Urbes excisæ : stabula expugnata ferarum,
 Quas fuga servitii generosior abdidit antris.
 Nil non oppressum : cohibentur legibus, exlex
 Turba, feræ : famulata timent elementa tyrannos.
 Nequicquam gravidis turgescunt frugibus anni :
 Nequicquam Phœbusque fovet roresque maritant.
 Arva habitanda feris cedunt, lachymante colono,
 Et moritur saturis messor jejunos in agris.
 Scilicet immani civesque ferasque ruinâ,
 Vulgares animas, vulgari sorte peremptas
 Obtruncant nati populorum in funera reges.
 Impastâ sed plebe, feras regalitèr explent.

Sacrilego primus violavit corpora ferro,
 Terrarum domitor debellatorque ferarum,
 Nimbrodus; abruptâ naturæ lege, Britannos
 Normanus paribus fregit metuendus in armis.
 Mœnibus exuti cives: exuta deorum
 Majestas templis, viduantur rura colonis,
 Alta ruinosas obducunt gramina moles,
 Jam vacuæ resonant ventis reboantibus ædes,
 Ruderibus cervi insultant, labrusca columnas
 Tortilis insequitur curvis amplexibus, audax
 Bustorum patulo vulpes succer^e hiatu,
 Templaque magnorum questu exululare luporum,
 Hic patres metuens, plebi metuendus, atroci
 Quâ licuit populos victor ditione premebat.
 Infensusque Deo, pariterque infensus egeno,
 Et cœli patriæque malum commune, fremebat.
 Vos quoque Saxono^{id est} dir^{is}que imperdita Dan^{is}
 Corpora, lascivi cecidistis victima monstri.

Quo quondam tellus latè populante vacabat,
 Exiguæ telluris inops, memorabile regum
 Editur exemplum, natusque, en! aspice! præda,
 Prædatorque simul, campo transfossus eodem,
 Quem malè depulsis invaserat ille colonis;
 Imbuit ultrices devoto sanguine sylvas.
 Postea, sed reges moniti meliora, querelas
 Audivere, casusque jubent assurgere lætas.
 Pascitur ignotis dudum pecus exul in arvis,
 Desuetis renovatus ager flavescit aristis,
 Miraturque nemus fruges, & non sua dona;
 Agricolaë tacitos pertentant gaudia sensus.
 Agris læta caput Libertas, Diva Britannum,
 Exerit, & felix sacrorum nascitur ordo.

Eja agite, O juvenes, sanguis quibus integer ævi
 Irrigat undantes meliori flumine venas,
 Nunc juga, nunc densos tempus circumdare saltus
 Cassibus,

Cassibus, & resonis impellere cornibus auras,
 Vergit in autumnum cum jam declivior æstas,
 Et fulcis errat, camporum gloria, perdix,
 Acri nare canis caudâque interprete, odoram
 Radit humum pronus, iussosque interrogat agros.
 Si noto admonitæ nares afflantur odore,
 Pendet in insidiis, & hianti devorat ore
 Præsumptas epulas, malefido desidet arvo,
 Textilibusque dolis hæret captiva volucris.
 Anglia ceu, parvis liceat componere magna,
 Evocat ad pugnâs, animosa examina, pubem,
 Nil expectantem, nec tanta in bella paratam,
 Oppugnant alacres urbem, duce teste, cohortes,
 Agmina captivas subito enituntur in arces,
 Vexillisque leves fluitant victricibus auræ.

Phasidis ecce ales crepitanti turbine raptus
 Fertur, & exultim plaudentibus emicat alis:

Nec longum gestit : flammato vulnere fusus
 Palpitat, & tremulis pulsat subsultibus arva.
 Quid profunt pictæ, gestamen inutile, plumæ,
 Purpureumque decus, rubicundaque cornua cristæ,
 Rubraque sanguineâ radiantia lumina flammâ,
 Quæque coruscanti cervix præfulgurat auro ?

Nec simul Arcturus contristat nubilus annum,
 Sylvaque & arva negant gratos præbere labores.
 Scrutator leporem sequitur, canis indice rostro,
 Perplexumque dolis iter ambagesque resolvit.
 Nam docilis pravi, nostræ gens aemula gentis,
 Cognato cecidere ferae sub dente ferarum,
 Arva per & rigidas concreto frigore sylvas,
 Pernicies volucrum, celeri pede pervolat auceps ;
 Quæque polumba sedet viduis, factæ agmine, ramis,
 Quæque tenet vitreos gallinago advena fontes.
 Et prædam lusco collimans destinat ictu,

Quæ Paphis glomerantur aves, fontisq; scolopæa ^{Fit}
Advena eximiois repetit, loca nota, lacunas

Fit fragor: alta brevi tonitru convexa resultant.
 Aërios quoties pluvialis circumat orbès,
 Sulphuream recipit trajecta per ilia mortem.
 Corruis, atque animam dispergis alauda sub astris,
 exiguam explorans medio sub funere vocem.

Vere leves animæ blandis ubi leniter alis
 Prata foveat, tectus piscator ab hospite quercu,
 Accedit patiens tacitum infidiator ad amnem,
 Squamigeræque inhians genti dapibusque futuris,
 Lustrat subsultans fuber, cannamque micantem.
 Flumina quinetiam soboles numerosa pererrat
 Sydereis oculis, pinnisque ardentibus ostro,
 Pertaque, & anguillæ ^{teretis} ~~nixæ~~ glomeramina; quique
 Carpio nativo squamas incenditur auro,
 Et celeres truttæ, rubris lita corpora guttis,
 Vastarumque lupus latè populator aquarum.

Jam Phœbo subjecta calent ubi brachia Cancri,
 Excita venandi studio ad sylvestria bella,
 Per nemora & latos pubes diffusa per agros,
 Et canibus cervum, & magnis clamoribus urget.
 Ecce reluctanti similis similisque furenti
 Emicat, & volucris sonipes jam mente remotum
 Haurit iter, pereunt vestigia mille moranti,
 Fluminaque & montes jam jam transmissa videntur.
 Nunc scandit victor jugum inexsuperabile montis,
 Nunc virgulta fecat, valles modo pervolat imos,
 Nunc pronâ propendet eques cervice, recedit
 Quo fugiente solum refugio revolubile cursu,
 Mænalus ipse suæ fileat spectacula sylvæ,
 Nympharumque choros, & virginis arma Dianæ.
 Nobis nostra placet: coluit quam laude decoris
 Diva pari, coluitque pari regina pudoris,
 Quæ præses nemorum, & mundi lux publica, fluctus
 Instabiles stabili dominatrix lege coercet,

Hic

* Hic quondam umbriferâ, ut vates cecinere, Diana
 Errabat sylvâ, corpusque in fonte lavabat.
 Pone cothurnatæ Dryades, custodia Divæ,
 Virgineusque jugis exercitus instrepat altis.
 Pulchrior ante alias, pulcherrima corpora, nymphas
 Nympha fuit, Thamefin jactans Lodona parentem.
 Virginis oblitæ dudum miserabile fatum,
 Musa refer, Musâ credent referente nepotes.
 Hanc Triviam dicas, radient ni cornua lunæ
 Aurea fronte deæ, radiet ni balteus auro.
 Non formæ cultusve memor : sine lege fluentes
 Nectit vitta comas, subnectit fibula vestem.
 Tela sonant humeris, jaculoque infesta sequaci
 Venatrix, fugitiva premit vestigia cervi.
 His procul ardentem studiis, longèque vagantem,
 Pan deus Arcadiæ, notâ è regione viarum

* Videtur hic poeta, ipsâ scilicet materiæ similitudine admonitus,
 Ovidium sibi imitandum proposuisse.

Aspicit :

Aspicit : aspectu totis rapit ossibus ignem,
 Continuóque furens sequitur, flagratque sequendo.
 Non ita præcípites pennâ trepidante columbæ
 Effugiunt aquilæ rostrum volucrumque rapinam,
 Aut aquila horrificis volucrum rapit æthera pennis,
 Prædator, pavidasque furens agit ante columbas :
 Ac nymp̃ha ardenti campum rapit ignea plantâ,
 Aut deus insequitur trepidæque ardentior instat.
 Victa labore fugæ, formidine victa, propinquum
 Jam sentit sonitumque pedum, exanimata tremiscit.
 Umbra dei, devexus enim sol auxerat umbram,
 Pone subit passusque sequax jam passibus æquat.
 Nec mora anhelantis ferventi spiritus aurâ
 Aspirat tergo, & crinem cervicibus afflat.
 Nec prodest natæ Thamesim implorasse parentem,
 Nec famulæ prodest dominam implorasse Dianam.
 Tum cursu in medio defecit anhela, deamque
 Voce vocans, heu, diva, tuis si pellimur, inquit,

Cætibus,

Cætibus, at dulces liceat discedere ad umbras,
 Ut notas inter, quondam mea gaudia, sylvas
 In lachrymas abeam; simul hæc, simul ora profudit
 Fletibus, & tenuem resoluta liquefcit in undam,
 Unda pudicitiae veteris testatur amorem
 Frigore, flebilibusque strepit gemebunda querelis.
 Jamque tenet nomen quod quondam virgo tenebat,
 Quosque olim cursu, nunc saltus flumine lustrat:
 Undis sæpe lavat dea membra pudica pudicis,
 Et lachrymis fluctus cœlestibus auget amatos.
 Pastor ibi obtutu tacito defixus, aquarum
 In speculo pronos montes cœlosque jacentes
 Motantesque stupens foliis absentibus undas,
 Æmula dependentis hiat mendacia sylvæ.
 Nempe amnis tremulumque nemus pecudesque natantes,
 Artifici pingit lymphâ, fluctuque fideli.
 Hæret amore loci, fluctusque invita morantes
 Increpat, & patriis spumosa involvitur undis.

Tu quoque nostrarum fluvius regnator aquarum,
 Aspice ut umbrosâ ripas cinxere coronâ
 Agmina sylvarum, & quâ majestate futuras
 Emicet in classes, nemorum decus, ardua quercus.
 Fluminibus pelagi rex vectigalibus auctus
 Plura tibi reddit quam colligit omnibus undis.
 Non mare divitius, te non repletior amnis,
 Non fons splendidior, non stagnum mitius ullum.
 Non qui sydereo Eridanus fecat æthera tractu,
 Carmine nobilior, quam tu, mirantibus undis,
 Æquatas cœlo dum præterlaberis arces,
 Quas coluere sacri, terrestria numina, reges,
 Aut ibi stellarum rutilant radiantius ignes,
 Quam quæ nobilitant passim tua littora nymphæ.
 Mortalem ob faciem immortalia limina linquat,
 Posthabitisque illuc descendat Jupiter astris.

Felix ante alios, illâ qui tranfigat ævum
 Dilectus patriæ, nec regi invifus in aulâ.
 Quique petit rebus pulchrè relevatus opacas,
 Auspice Naturâ, Mufisque vocantibus, umbras.
 Quem recreat nativa & inambitiofa voluptas,
 Otia mifcentem curis librisque vocantem.
 Herbarum fibris & læto lacte salutem
 Exprimit, & medicis fpoliat proventibus agros.
 Chymia, te, vires tentat, monfrante, metalli.
 Ambrofiasque animas florum legit arte magiftrâ.
 Aftorumque vias, vacuus fpeculator, & alti
 fufpicit obtutu tacito miracula mundi.
 Doctorumque animo recolens monumenta virorum,
 Adjicit elapfos annis præfentibus annos.
 Sive errare jûvat per amica filentia fylvæ,
 Curantem quid fit dignum fapiente bonoque,
 Quâ fervare modum, quâ fe fibi reddere amicum,
 Naturamque fequi poffit, finemque tueri.

Carcere contempto, celeri super astra volatu
 Fertur, & immenso fruitur mens libera cœlo.
 Æthereosque orbes cognataque sydera lustrans,
 Speratas tacito veneratur lumine sedes.
 Scipio sic latuit; latuit sic Atticus; & sic
 Consilio meliore suis Trumbalus in hortis.

Vestris ardentem studiis atque ora tuentem
 Quæ toto vatem repletis numine Musæ.
 Quis me sylvarum positum secessibus altis
 Sistat, & hospitio nemorosæ frondis inumbret?
 Quâ Thamesin recreant, Zephyris crispantibus, auræ,
 Couperiaque sonant, Musis ludentibus, umbræ,
 Illius æternùm florebit gloria ruris,
 Ipsi æquæva jugo fluviôque æquæva perenni.
 Fallor! an argutas tractim subsidere voces,
 Et longo liquidas fluitare tenore querelas
 Accipio, & sylvas, vatum pia regna, pererrans,

Osculor

Osculor in sacro signatos pulvere gressus.
 Denhamus hîc primis sociavit carmina nervis,
 Ultima olorinæ misit suspiria vocis
 Coulius, heu! quanto fletu ingemuere caducum
 Flumina, cum ripas præterveherere dolentes?
 Ingemuere undæ, cygnis plorantibus, alnis,
 Triste decus, citharæ Musæ imposuere silentes.
 Ex quo mors geminos rapuit, par nobile, vates,
 Rura dolent, viduis mæror gravis incubat umbris.
 Quis canet arboribus, quæ te stupuere canentem
 Denhame, Couleiosque modos hausere? sed audin!
 Aut iterum resonant, illis modulantibus, umbræ
 Aut Granville cies, felix imitator, avenam.

Hoc decorare nemus, sacrosque beare recessus,
 Exulibusque iterum sua reddere regna Camænis,
 Te decet, & reduci sylvas vestire juventâ,
 Pingentem frondes nemorosaque rura canentem;

Vinforii audaci colles ad fydera nifu
 Tectaue celsarum furgant, te vate, domorum.
 Te, stellæ radiet, celebrante, insigne superbum,
 Quosque geris meritò, illustres non segnis, honores.
 Surrius hic sacræ concepit semina flammæ,
 Surrius ille, suo Granvillus tempore, quo non
 Exercere choros melior, pugnasque ciere
 Bellator, calamo pariter celebrandus & hastâ.
 His idem in filvis, monstrante Cupidine, eosdem
 Quos tu nunc, facili celebravit arundine amores.
 Quæque Geraldinam cantavit, amabile nomen,
 Nunc te sylva canit, mutato nomine, Miram.

O tantum libeat, quos olim hæc rura tulerunt
 Magnanimosque duces, veterumque ingentia regum
 Facta recensere, heroasque ciere, sacrato
 Quos humus amplexu, & lachrymantibus occulit antris.
 Fulmineum bello Edvårdum, dextramque potentem

Æternes

Æternes memori per sæcula longa camænâ.

Vincta superborum Cressæo colla tyrannûm

Æquore, regalique ardentia lilia parmâ.

Et postquam infidos, monumenta caduca, colores

Et male commissas ^{laquearia perfida formas} ~~perjura figuras~~

Exueritⁿ, versu, te perpetuante, tenaci,

Gallicus Angligenûm fumabit sanguis in hastâ.

Musa gemat tragico lethum lachrymabile versu,

Atque tuum decoret palmis, Henrice, sepulchrum.

Busta sepulchrali regum flent marmore fortem,

Tuque Edvarde simul, jam non metuende, quiescis.

Jam tellus tenet una duos, quos ante tenere

Anglia Belerio ad pontum porrecta nequivit,

Jamque jacent odiis victor victusque sepultis,

Quà requiem inveniunt, gens irrequieta, potentes.

Dudum inhonoratum Carôli & sine nomine faxum,
 Ossaque Musa pio tandem soletur honore.
 Horrendum & cœlo monstrum execrante peractum !
 Anglia quas lachrymas ? renovato obducta cicatrix
 Vulnere crudescit, letho data, vindice peste,
 Corpora natorum, templa ignibus hausta, tumultus
 Plusquam civiles, virtutum crimina, palmæ
 Dira exprobrantes, ausisque immanibus emptæ.
 At simul Anna ; meis, jubeo, Lis exulet oris,
 Heu, grassata nimis : dixit, Pax dicta secuta est.

Tempore non alio thalami è penetralibus alti
 Prospiciens Thamesis glaucum caput extulit undâ.
 Rore madent crines, taurino cornua vultu
 Aurea per fluctus radiantia lumina mittunt ;
 Urnaque cælata resplendet imagine lunæ,
 Incertos æstus per tempora certa cientis.
 Labitur argento fluvius, prætentæque ripis

Augustæ

Augusta rutilo moles intermicat auro.
 Tum variæ facies fraternaue flumina, quorum
 Ditiore in pelagus fluit auxiliaribus undis.
 Et qui nominibus nomen posuere duobus,
 Tamus, & Isis aquis tandem sociata maritis.
 Kennetis anguillæ latebrosis hospita ripis,
 Cinctaque Virgineos alnis Lodona capillos.
 Colus aquis qui rura suis circumfluus ambit
 Florea, cretosusque albenti flumine Vejus.
 Vandalis apparet vitreis pellucida lymphis,
 Ulvosæ frons glauca Leæ, Molusque recondens
 Lucifugos fluctus, & tu testate Darenta
 Danorum cædes saniosis decolor undis.

Ipse inter medios versam reclinis in urnam
 Apparet, tremulâ crispatur carbasus aurâ,
 Cœruleosque oculorum orbis ad mœnia torquens
 Vinforia, & prono curvatus corpore vates

Infit, eo dicente, graves vaga flamina venti,
Et compressa citi posuerunt murmura fluctus.

Salve, sancta Quies, luces salvet moratae,
Luces, nostra quibus cœlo se gloria tollet.
Ipse, licet dominæ jactet miracula Romæ
Tibris, & auriferas Hermus provolvat arenas,
Et septemgemini majestas æthere Nili
Defluat, & centum centenis messibus oras
Induat; hos Musa aspernabitur, omnia nostrum,
Ut mare sorbet aquas, absorbet nomina nomen.
Ære renidentes miretur Volga phalangas,
Ferreæque arrectis Rheno seges horreat hastis.
Barbaricas Ganges, servilia corpora, turmas
Evocet, alma meis reddat pax otia terris.
Sanguine non Istrum, non sanguine tinget Iberum
Progenies nostra; armorum securus in arvis,
Munus inoffensum, pecudes sine fraude sequetur

Quisque

Quisque suas, lætusque metet spem divitis anni.
 Venando pubes, hæc tantum bella supersunt,
 Militat, & tandem justis fuccincta pharetris
 Cornua mutabit lituis, & missile plumbum
 Diriget in volucres, usu meliore, ferasque.
 Aspice, ut umbratos villarum culmina fluctus
 Distinguunt, rutilæque tremunt super æquora turres.
 Aureaque ostentat moles Augusta, minæque
 Templorum ingentes, pacis monumenta, refurgunt.

Quà geminæ socios urbes sinuantur in arcus,
 Regia confurget sublimibus ardua tectis,
 Concurfusque ingens populorum ad limina ; gentes
 Hinc responsa petent, mundique recurret ad arcem
 Suppliciter venerans magnorum purpura regum,
 Submissique iterum vultus Batavique clientes.

Rarefcent ſylvæ, multosque ignava per annos
 Quercus in ignotos, lignum nunc utile, fluctus
 Profiliet, fulmenque novum, tormenta, crucisque
 Oſtendet Phœbo victricia ſigna recenti.
 Seu quâ flamma polum glaciale purior ambit,
 Marmora torpentis remo obluſtante profundi,
 Syderibusve novis animisque fragrantibus uſa,
 Igniferos ſuperat velis audacibus auctros.
 Electrumque mihi fudat, mihi baſama ſtillant,
 Coralliumque rubet, peregrinaque dona, lapilli;
 Tortilis expandit ſinuofa volumina concha,
 Gemmiſerosque lares; Phœbus mihi concoquit aurum.

Tempus erit Thameſis cum luminis inſtar & auræ,
 Terrarum emporium, gremio dabit omnibus unus
 Gentibus hoſpitium, populisque fluentibus illuc,
 Æquore diſjunctas conjungent æquora terras.
 Externas ibit noſtrum quoque nomen in oras,

Et

Et novus antiquam gaudebit adire parentem
 Orbis, & ignotæ, moles incondita, puppes,
 Plumigerique duces populofo littora cœtu
 Concelebrant, quorum proceres & nuda juvenus,
 Diffimilesque sonos habitusque notabit & ora.

Cedant cuncta tuis terrarum subdita sceptris
 Pax bona, servitium donec bellumque faceffat,
 Et proprias Indus, proprii nunc juris, aristas
 Demetat, exustosque colat securus amores.
 Peruvianorum series pulcherrima regum,
 Mexicaque antiquo furgat reparabilis auro.
 Lis exclufa die, jam respirantibus aſtris,
 Ibit ad infernas exul, te vindice, fedes,
 Quam Curæ & gelidæ Formidinis ora fequuntur,
 Trifte ſatellitium, maleſana Superbia, Faſtus,
 Et ſanie perfuſa manus Vindicta cruentas
 Exinctasque faces obtuſaque tela retractat.

Tum pia sævities tormenta obtrita rotarum,
 Tuque tuis flebis Livor, data præda, colubris.
 Vincula Mars frustra rodit fremebundus, hiantque
 Guttura anhelantum Furiarum effæta cruores.

Quo me Musa rapis ? jam desine grandia rerum
 Felicesque dies versu extenuare procaci.
 Sermonesque Deum Fatigue arcana latentis
 Granvillus memoret felici animosior ausu.
 Dum mea pastores minùs ambitiosa nemusque,
 Res tenues, tenui delibet carmine Musa.
 Aurea dum pacis fovet indulgentia terras,
 Atque columbinis populos complectitur alis,
 Me quoque ventosæ correptum laudis amore
 Excipit hic tacitæ requies placidissima vitæ.
 Sat mihi, quod nostro pendentibus ore colonis,
 Hæc prima auritas recreârit fistula valles.

F I N I S.

E R R A T A.

Page iv. Dedication, for Extimulasque, read Exstimulasque.

P. 5. l. 11. for succere, read succedere.

P. 7. l. 16. for turbidine, read turbine.

P. 9. l. 5. for exiguam, read Exiguam.

l. 13. for nitidæ, read teretis.

P. 10. l. 17. for preses, read præses.

P. 12. l. 13. for serventi, read ferventi.

P. 15. l. 6. for vocantem, read vacantem.

l. 12. for suspicit, read Suspicit.

l. 17. for quo, read quâ.

P. 17. l. 7. for citharos, read citharas.

P. 18. l. 5. for hic, read hic.

[illegible]